

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.092/2023/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szabó M. István Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Szabó M. István ügyvéd) által képviselt **felperes** (felperes címe) felperesnek – a Göndös és Novotny Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Göndös Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes** (alperes címe) alperes ellen munkaviszony megszüntetése tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 19.M.70.619/2020/64. számon kiegészített 55. sorszámú ítélete ellen a felperes által 56. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

A le nem rótt 125.377 (százhuszonötezer-háromszázhetvenhét) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. december 13-án meghozott 19.M.70.619/2020/55. számú és 2023. április 20-án 64. sorszám alatt kiegészített ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 257.080 forint perköltség megfizetésére az alperes javára, valamint megállapította, hogy a le nem rótt illetéket és a 8.560 forint előlegezett költséget az állam viseli.

[2] A megállapított tényállás szerint a felperes 2008. november 24-től állt munkaviszonyban az alperessel úszómester, majd 2014. augusztus 1-jétől műszakvezető uszodamester munkakörben. A felperes felett a munkáltatói jogokat átruházott hatáskörben létesítményigazgató létesítményigazgató gyakorolta, míg az azonnali hatályú megszüntető intézkedésre a vezérigazgató volt jogosult.

[3] A felperes műszakvezető uszodamester feladatai közé tartozott az uszodamesterek feletti közvetlen ellenőrzés, irányítás, vendégfogadás előkészítése, a vízgépészekkel párhuzamosan a vízminőség, a víz hőmérséklet, a medence klórszintjének ellenőrzése, vízminőség eltérés esetén a műszaki igazgató vagy a fürdőigazgató tájékoztatása. A munkaköri leírás szerint az esetleges meghibásodásokat a felperes azonnal és igazoltan volt köteles jelezni közvetlen felettesének és a hiba jellegétől függően a fürdőigazgatónak, továbbá a műszaki igazgatónak.

[4] A felperes a munkáját a diszpécseri irodában végezte, valamint ellenőrzési feladatait helyszíni bejárással látta el, a kapcsolattartás részeként adó-vevő készülékkel rendelkezett. Minőségellenőrzésre a diszpécseri irodában, az úgynevezett Vision software által volt lehetősége, így egy képernyőn kísérhette figyelemmel a víz pH-értékét az egyes medencékben. A vízminőség ellenőrzése, annak nyomonkövetése, a vízgépészek feladatába is tartozott, akik az úgynevezett Dulcomarin rendszer kijelzőjén és kézi műszerrel is ellenőrizték a pH-értéket. Az ellenőrzés során a vízgépészek és az uszodamesterek szoros együttműködésben jártak el, vízminőség eltérés esetén a vízgépészeknek az uszodamestert és a műszaki vezetőt, az uszodamesternek a fürdőigazgatót kellett értesíteni és amennyiben a pH-érték indokolta, a medence lezárására is sor került.

[5] 2019. június 26-án az alperes írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest azzal az indokkal, hogy nem akadályozta meg 2019. június 20-án és 23-án azt, hogy az úszómesterek egymást dobálják a strand medencéjében, holott ezt a tevékenységet a fürdőigazgató kifejezetten ellenezte, sőt, a második esetben a részese is volt.

[6] 2019. augusztus 21-én a felperes szóbeli figyelmeztetésben részesült, mivel aznap munkavégzésre nem alkalmas diáknak megengedte csúszdaórként a munkába állást.

[7] 2019. szeptember 22-én az alpereshez vendégpanasz érkezett, melyben az alperes évek óta rendszeres vendége egyrészt azt kifogásolta, hogy a szaunát felügyelő alkalmazottak nem figyelmeztették a vendégeket a textilmentes napokhoz kapcsolódó szabályok betartására. Másrészt sérelmezte, hogy az alkalmazottak nem szólnak rá a hangoskodókra és nem jelzik, hogy mindezzel zavarják a kifejezetten pihenésre vágyó vendégeket, ami rontja a hely megítélését.

[8] Az alperes a panasz miatt megtekintette a 2019. szeptember 18-i kamerafelvételeket, abból azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a magatartásával megszegte a munkaköri leírásban foglaltakat. Az irányítása alá tartozó kollégákkal csevejt folytatott, elvonva ezzel a munkatársak figyelmét a munkaköri feladatoktól és nem tanúsítva a kellő körültekintést, az uszodamesterek munkáját sem felügyelte, mindezzel kizárta az azonnali intézkedés, közbeavatkozás lehetőségét.

[9] 2019. szeptember 25-én 9:00 órától a felperes látta el a műszakvezető uszodamesteri feladatokat. A vízminőség adatait tároló rendszer 05:00 és 22:30 óra között a víz pH-értékét 5 alatti értékben rögzítette, többnyire 4,5 körüli értéken. A vízgépészek a felperessel egyeztetve dolgoztak a pH-érték normalizálásán, eredménytelenül. Az esti órákban az úgynevezett ugrómedencében a búvárok az edzést követően arra panaszkodtak, hogy piros a szemük és kiszáradt a szájuk, valamint megrongálódott a ruhájuk. A pH-érték ekkor a mérések szerint 4,6-4,8 körüli volt. A felperes sem a nap folyamán, sem a búvárok panaszát követően nem tájékoztatta feletteseit a pH-érték egészségre ártalmas mértékéről és a medence lezárására sem került sor.

[10] 2019. szeptember 25-én 22:00 óra és szeptember 26-án 9:00 óra között a pH-érték továbbra is 5,5 alatt volt a vízminőség adatait rögzítő rendszer diagramja szerint. A felperes szeptember 26-án 9:00 órakor kezdte meg a munkát és azt érzékelte, hogy az ugrómedencében a víz opálos elszíneződésű, ami eltérő pH-értékre utalhat. A felperes azonban minderről feletteseit nem tájékoztatta. 10:45 óra körül igazgató helyettes fürdőigazgató-helyettes észlelte az opálos vízfelszínt, az utasítására elvégzett mérés 4,8 pH-értéket mutatott, ezért a medence lezárásáról döntött.

[11] Ugyanaznap 15:00 óra körül, az említett két nap pH-értékeivel kapcsolatosan a fürdőigazgató-helyettes, valamint létesítményigazgató létesítményigazgató és munkavállaló gazdasági igazgató jelenlétében fürdőigazgató fürdőigazgató számonkérte a felperest, hogy miért nem tájékoztatta a pH-érték eltéréséről. A felperes részére felajánlásra került a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése, amit a felperes nem fogadott el, így az alperes a 2019. szeptember 26-án kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát.

[12] Az indokolásban az alperes egyrészt hivatkozott a 2019. szeptember 18-i – vendégpanaszban jelzett – felperesi magatartásra, amit a kamerafelvételek alapján ellenőrizni tudott. E szerint uszodamester kollégájával a korlátnak támaszkodva beszélgetett, nevetgált a felperes hosszú időn keresztül és ez idő alatt nem látta el a saját munkáját és kollégáját sem figyelmeztette feladatainak elvégzésére a szauna területén. E mellett 2019. szeptember 25-én és 26-án az ugrómedencében tapasztalt rossz pH-értékkel kapcsolatban a vezetőséget sem szóban, sem írásban nem értesítette. Rámutatott, hogy a munkakör fő célkitűzéseit figyelmen kívül hagyta a felperes, a vendégek testi épségét, egészségét, valamint a munkáltató jogos gazdasági érdekeit és piaci jóhírnevét, kiemelkedő szolgálatói elismertségét is súlyosan veszélyeztette, amikor a fürdőtérben tartózkodó személyzet vezetőjeként kirívóan hanyag és közömbös magatartást tanúsítva, a vizuális veszélyészlelésnek még a lehetőségét is kizárta.

Hangsúlyozta, hogy a munkakör egyik legkritikusabb vonatkozása a medencék folyamatos és beavatkozásra kész figyelése, a biztonságos üzemeltetés körülményeinek fenntartása lett volna.

[13] E mellett a felperes a beosztásához fűződő vezetői tekintélyt is súlyosan csorbította, a munkahelyi fegyelmet bomlasztotta amikor saját maga is kirívó közömbösséggel járt el, és a kollégák rendre utasítása helyett partner volt a súlyos fegyelmezetlenségben.

[14] A felperes részéről elfogadhatatlannak tartotta, hogy a vendégek egészségét, testi épségét védeni hivatott vízminőség-vizsgálat elmulasztásával, ezáltal potenciálisan lúgos kémhatású, maró, irritatív hatású fürdővíz keletkezésével alapvető vendégjogokat veszélyeztetett kirívó mértékben, ezzel ugyancsak a munkáltató érdekét súlyosan sértette. Mindezekon túl utalt arra, hogy a korábbi figyelmeztetésekkel érintett ismétlődő súlyos szabályszegéseket súlyosító előzményként vette figyelembe. Mindezek alapján a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdésére és a Munkaügyi Szabályzat 3.1. és 2.12. pontjára hivatkozással hozta meg döntését a jogviszony megszüntetéséről.

[15] Az intézkedést a fürdőigazgató, a létesítményigazgató és a gazdasági igazgató írta alá. A közlést követően a felperes igazgató helyettes és fürdőigazgató kíséretében végezte az elszámolást és a biztonsági őr jelenlétében hagyta el az épületet. A vezérigazgató 2020. június 20-án írásban jóváhagyta az azonnali hatályú felmondásra vonatkozó intézkedést.

[16] Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta a felperes azonnali hatályú felmondás jogellenességével és sérelemdíj megfizetése iránt előterjesztett keresetét.

[17] Az azonnali hatályú felmondás jogellenessége körében az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy az intézkedés a munkáltatói jogkört gyakorlójától származónak minősül.

[18] Az azonnali hatályú felmondás indokainak vizsgálata során a pH-értékkel kapcsolatosan az alábbi megállapításokat tette a bizonyítási eljárás alapján. Mivel a felperes nem vitatta az alperes által becsatolt diagram adatait, így tényként fogadta el, hogy 2019. szeptember 25-én tartósan 5 alatt, míg szeptember 26-án a reggeli órákban tartósan 5,5 alatti tartományban volt a víz pH-értéke. Rögzítette, hogy a felperes munkaköri leírása nem rögzíti azt, hogy milyen mértékű eltérés esetében kell a felettest tájékoztatni a pH-értékkel kapcsolatban. Figyelembe vette, hogy a mindennapi munkavégzést nehezítené el, amennyiben jelentéktelen eltérés esetén ez a kötelezettség fennállna, ugyanakkor a felperesi munkakör célja a vendégek életének, testi épségének védelme, illetve a fürdő biztonságos működésének biztosítása. Utalt arra, hogy a feletteseknek a felperesnél is fokozottabb felelősségük áll fenn a

biztonságos üzemelés tekintetében, hatáskörüknel fogva a felperes és a vízgépészeti döntéseket is felülvizsgálva hozhatnak döntéseket a következmények elkerülése végett. Ezért úgy foglalt állást, hogy az 5,5-es érték az elvárttól már olyan jelentős mértékű egészségre ártalmas eltérést jelent, ami a felettes tájékoztatását nem nélkülözheti. Megjegyezte, hogy a közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről szóló 37/1996. (X. 18.) NM rendelet, valamint fürdőigazgató, létesítményigazgató, munkavállaló, igazgató helyettes és tanú2 tanúk vallomása alapján megállapítható volt, hogy már a 6,5 alatti pH-érték az elvárttól oly mértékű eltérésnek minősül, ami tájékoztatást von maga után és a tanúk már erre az értékre a zárást is szükségesnek vélték.

[19] Rögzítette, hogy a felperes tartozott bizonyítani azt a védekezésül előadott állítását, hogy a rendelkezésre álló képernyőkijelzőn a diagram valós adataival szemben a perbeli napon értelmezhetetlen, illetve attól eltérő adatokat mutatott. vízgépész vízgépész és tanú2 műszakvezető uszodamester úgy nyilatkozott, hogy a perbeli időben a Vision Software hibás volt, az értékek sokszor „beragadtak”, és tanú2 elmondása szerint inkább a vízgépészekre támaszkodott a pH-érték tekintetében, mivel az volt a tapasztalat, hogy akkor is alacsony értéket mutatott a rendszer, amikor a pH-érték valójában rendben volt. A felperesi műszakot megelőzően a tanú elmondása szerint a kijelző alacsony értéket mutatott, de a vízgépésszel történt konzultáció mellett arra jutott, hogy az érték rendben van. Mindezekről eltérően írta le a probléma jellegét maga a felperes is, tanú1 vízgépész, műszaki vezető műszaki vezető, műszaki igazgató-helyettes műszaki igazgató-helyettes, munkavállaló1, fürdőigazgató és létesítményigazgató tanúk cáfolták a szoftver tartós problémáját. A tanúk szembesítése nem vezetett arra az eredményre, ami a perbeli napokat érintő meghibásodást igazolta volna. Továbbá a felperes maga tette kétségessé a igazgató helyettes által mért értéket azzal, hogy a kézimérő használatára nem megfelelően került sor, de mindkét érték, így a diagram adatai is az egészségre ártalmas tartományba estek. A szoftver meghibásodását írásos igazoló jelentés sem támasztotta alá, holott a felperes feladatába tartozott a műszaki meghibásodás jelzése a vezetőség felé.

[20] Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a perbeli időben olyan meghibásodás nem nyert igazolást, ami miatt tartósan a perbeli napokon értelmezhetetlen, illetve valós értékektől eltérő adatot mutatott a Vision Software. Az, hogy alkalmanként a szoftver lefagyott vagy nem valós adatot mutatott, még nem igazolja, hogy ez a perbeli napokon is így történt.

[21] Azt sem találta bizonyítottnak, hogy a felperes a vízgépészektől kapott a diagramon rögzítettektől és a kijelzőn szereplő értékektől eltérő értékre vonatkozó információt, ami miatt sürgőssé volt a vezető tájékoztatása. munkatárs tanú idézése eredménytelen maradt, tanú1 vízgépész pedig nem emlékezett a konkrét napra. tanú2 műszakvezető uszodamester a felperesi műszakra közvetlen észleléssel nem bírt, saját műszakjában a vízgépészek részéről tett visszajelzés a pH-érték megfelelőségére nem volt elegendő annak alátámasztására, hogy a felpereshez olyan információ jutott el a nap folyamán, ami a szoftver adatokat felülírva, sürgőssé tette a vezető tájékoztatását.

[22] A bizonyítási eljárás alapján arra a megállapításra jutott, hogy nem nyert igazolást, miszerint az alacsony pH-értékekkel kapcsolatos probléma napok óta tartósan fennállt. Ugyanakkor rámutatott, hogy még ez esetben sem mentesült a felperes a perbeli két napot érintő tájékoztatási kötelezettség alól. Amennyiben a felperes abban a hiszemben volt, hogy a tájékoztatás a korábbi napokra megtörtént, éppen azt támasztja alá, hogy a probléma mindenképpen a felettes tájékoztatását igényelte és ellentmond annak az érvelésnek, hogy a vízgépészek és a vezető uszodamesterek a felettesek bevonása nélkül kezelhették a problémát a megtúrt gyakorlat szerint. Napokon át fennálló eltérés egyébként is egy tartós, nehezen elhárítható, komolyabb problémát jelez, a felperes pedig azzal is tisztában volt, hogy a probléma ellenére a medence lezárásáról senki sem határozott.

[23] Kiemelte, hogy a felperes maga sem vitatta, hogy legkésőbb 2019. szeptember 25-én a búvárok panasza és az akkori mérés alapján tudomást szerzett arról, hogy a víz kimarta a búvárok ruháját, szemirritációt, szájkiszáradást okozott, ekkor a pH-érték 4,6-4,8 közötti értéken volt. A felperes maga is előadta, hogy még ha a szoftver számára értelmezhetetlen is volt, tudta azt, hogy egész nap probléma volt a pH-érték alacsony volta miatt. Mindezek ismeretében mulasztotta el a felperes a felettesét tájékoztatni, holott a pH-érték a felettes késlekedés nélküli, haladéktalan tájékoztatását tette volna szükségessé. A felperesnek lehetősége volt a vízgépészek álláspontjától eltérően azt felülbírálván döntést hozni a medence lezárásáról. Azzal, hogy elmulasztotta a vezetője tájékoztatását, megfosztotta felettesét a felelősségi körébe eső, egészséget veszélyeztető helyzet megoldásától. Annak nem volt jelentősége, hogy a búvárokkal az eset az esti órákban zárás körül történt, mert az üzemeltetésért felelős vezetőnek tudomással kell bírnia a felmerülő rendkívüli helyzetről még akkor is, ha azokat utóbb elhárították. A perbeli esetben a felperes nem csak haladéktalanul, de késedelmesen sem tájékoztatta a felettesét.

[24] Mindezeket túl arra is rámutatott, hogy a felperes által észlelt opálos szín alapján, még ha azt más is okozhatja, számolnia kellett azzal, hogy a reális lehetősége mindenképpen fennáll annak, hogy a medence vízének pH-értéke alacsony, az egészségre ártalmas tartományba esik. Ez alapján a szoftver értelmezhetetlen adatai esetén is, és figyelemmel szeptember 25-én este bekövetkezett eseményekre, a felperes tájékoztatási kötelezettsége elmulasztására megalapozottan nem hivatkozhat. Értékelése szerint a felperest az sem mentesítette mindezek alól, hogy a gépészekről azt a tájékoztatást kapta, hogy dolgoznak a pH-érték normalizálásán, ahogy az sem, hogy állítása szerint mindent megtett a probléma elhárítására. Mindezek alapján rámutatott, hogy a bizonyítási eljárás adatai szerint nem nyert igazolást, hogy a munkáltató által eltúrt gyakorlat volt a perbeli jellegű problémáknak az uszodamesterek és a vízgépészek közötti, a felettes tájékoztatása nélküli rendezése.

[25] Azzal, hogy a felperes a felettesét legkésőbb szeptember 25. napján este nem tájékoztatta a vízminőség eltérésről, minősített kötelezettségszegést követett el, megsértve az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában és a munkaköri leírásban írt kötelezettségét, amely önmagában megalapozta az azonnali hatályú felmondást. Úgy foglalt állást, hogy mindezek megítélése során annak nem volt jelentősége, hogy az alperes más munkavállalóknál alkalmazott-e és ha igen, milyen szankciót. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat szerint alapvető sérelem hiányában nem teszi jogellenessé az azonnali hatályú felmondást, ha a

munkáltató más munkavállalóval szemben más szankciót alkalmaz. tanú1 a felperesétől egyébként is eltérő munkakörben és felelősséggel látta el munkáját, tanú2 műszakját illetően nem volt megállapítható a perbelivel megegyező alacsony értékű PH-érték, valamint a felperes műszakjában testi panaszban és anyagi kárban is megnyilvánuló következményekkel járt az alacsony pH-érték.

[26] Mindezekén túl rámutatott, hogy az intézkedést megelőzően az alperes szóbeli, illetve írásbeli figyelmeztetésben is részesítette a felperest, amelyeket súlyosító körülményként figyelembe tudott venni, tekintettel arra, hogy a felperes ezeket keresettel nem támadta meg. Attól függetlenül, hogy a felperes vizsgálta-e a vízminőséget azt emelte ki, hogy az azonnali hatályú felmondást önmagában megalapozza az a körülmény, hogy a felperes elmulasztotta a nem megfelelő pH-értékről a tájékoztatási kötelezettségét. Számot adott a mellőzött bizonyítási indítványokról is.

[27] Az azonnali hatályú felmondásban ugyancsak a felperes terhére rótt, a szaunatérben tanúsított magatartással kapcsolatos indokok körében az alábbi megállapításokat tette. A becsatolt kamerafelvétel szerint a felperes a szaunatérben alig 2,5 percen át tartózkodott és kollégájával jó hangulatban beszélgetett, de ebből még nem következett az, hogy ez idő alatt nem munkaköri feladatát végezte. A felperes ellenőrzési feladatait nem csak az irodából, de helyszínbemjárással is ellátta, amibe a szaunatér ellenőrzése is beletartozott. Az időtartam nem haladta meg a más műszakvezető uszodamesterek által végzett ellenőrzést, nem minősült kötelezettségszegésnek az, hogy 2,5 percen át a felperes azért nem felügyelte az uszodamestereket, mert ez idő alatt más munkaköri feladatát ellátta. A felperesi munkakör jellegéből, összetettségéből, az uszoda területének méretéből, az egységek elhelyezkedéséből adódóan az ellenőrzés nem valósulhatott meg egy időben minden területet érintően. Ezáltal az uszodamesterek felügyeletén kívüli más munkaköri feladatok teljesítése nem minősíthető kötelezettségszegésnek, a becsatolt vendégpanasz pedig önmagában szintén nem igazolta a felperes kötelezettségszegő magatartását.

[28] Ugyanakkor rámutatott, hogy amennyiben a jogviszonyt megszüntető intézkedés több indokot tartalmaz, az intézkedés jogszerű, ha bármely indok önmagában megalapozza azt. Az pedig nem volt bizonyított, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás indokait írásbeli figyelmeztetéssel kívánta értékelni.

[29] Nem találta megalapozottnak a felperes joggal való visszaélésre való hivatkozását sem. Önmagában a felperesnek fürdőigazgatóval, illetve igazgató helyettessel fennállt konfliktusos viszonya sem nyert igazolást, ezáltal az sem, hogy mindez a munkaviszony megszüntetésének valós indoka lett volna. A felperes azt sem bizonyította, hogy az alperes „vérfrissítést” kívánt végrehajtani és ennek esett áldozatául. Nem minősül visszaélésszerű joggyakorlásnak, amennyiben a munkáltató két megszüntető intézkedés közül választási lehetőséget kínál fel, illetve, ha jogszerű hátrányt helyez kilátásba. Az alperes Munkaügyi Szabályzata tartalmazta azt, hogy három figyelmeztetés után azonnali hatályú megszüntetéssel élhet, az erről adott tájékoztatás joggal való visszaélésként nem értékelhető. Mindezekén túl rámutatott, hogy annak a körülménynek, amennyiben az alperes esetlegesen

nyomásgyakorlással próbálta a felperest rávenni a közös megegyezés aláírására, csak a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén bírt volna jelentőséggel.

[30] Nem találta megalapozottnak a felperes sérelemdíj iránti igényét, a bizonyítási eljárás nem igazolta, hogy az alperes megsértette a felperes személyiségi jogait az elszámolás, illetve a kiléptetés során.

A felperes fellebbezése

[31] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel 555.085 forint elmaradt jövedelem, mint kártérítés és 1.012.149 forint végkielégítés és ezen összegek kamatai, valamint első- és másodfokú perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A sérelemdíjjal kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket nem vitatta.

[32] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontjára alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjába ütközően jutott arra a következtetésre, hogy az ítéleti tényállásban rögzített magatartásával minősített kötelezettségszegést követett el. A felmondásban megjelölt indokok, így a szaunatérben tanúsított magatartás, a vízmedencék vízminőségét érintő kötelezettségek értékelése együttes mérlegelésre és a munkáltató azon értékelésére utalnak, hogy összességükben alapozzák meg az azonnali hatályú felmondást. Ezt támasztja alá a felmondás szerkezete is: a kötelezettségszegések nevesítése utáni hivatkozások a munkaköri leírás megsértett passzusaira, azok közös összegzése a vendégekre és az alperesre vonatkozó hátrányos következmények kapcsán, valamint a figyelmeztetésekre való utalások. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a felmondás indokolásából semmilyen módon nem tűnik ki az, hogy a jelentéstétel elmulasztása önmagában alkalmas lenne az Mt. 78. § (1) bekezdése szerinti következmény megvalósítására.

[33] Az elsőfokú bíróság helytelenül nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy más munkavállalóknál alkalmazott-e és ha igen, milyen szankciót az alperes. A meghallgatott tanúk nyilatkozatai alapján a perbeli napokra beosztott vízgépészekkel és az azonos munkakörben dolgozó uszodamesterekkel sem alkalmazott semmilyen szankciót az alperes jelentéstétel elmulasztása kapcsán. A bírói gyakorlat szerint (BH2004. 203.) az azonnali hatályú felmondás okaként megjelölt kötelezettségszegés értékelésénél figyelembe kell venni a munkavállalónak a munkahelyi szervezetben betöltött helyét, beosztását, a munkakörén alapuló felelősségét. A tanúk – beleértve a fürdő vezetőségét is – megerősítették az elsőfokú eljárásban, hogy a vízminőség eltérés észlelése esetén a közvetlen felettes azonnali tájékoztatása a gyakorlatban ugyanolyan elvárás volt a vízgépészek felé, mint az uszodamesterek irányába. A fürdőzők testi épségére nem veszélyes, biztonságos medencevíz a vízgépészek és az uszodamesterek közös felelőssége, szoros együttműködésben kell végrehajtani a vízminőséggel kapcsolatos utasításokat, közöttük nincs alá- fölérendeltségi

viszony. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a perbeli két napon nemcsak vízgépészek, hanem azonos beosztásban lévő uszodamesterek is dolgoztak és összesen hat munkavállalónak állt fenn azonnali intézkedési és jelentéstételi kötelezettsége arra nézve, ha vízminőség eltérést észlel.

[34] Álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság jogi érvelésével szemben - különös jelentősége van a kötelezettségszegés súlyának értékelésekor annak, hogy az ugrómedencében legkorábban 2022. szeptember 22-én már a megengedettnél jóval alacsonyabb, minden bizonnyal 5 alatti pH-értéket mértek. Ennek igazolására utólagos bizonyítási indítványként csatolta a Pp. 373. § (3) bekezdésére hivatkozással tanú2 uszodamester 2019. szeptember 24-én reggel 9:55 órakor az uszodamesterek által használt közös e-mail címre küldött üzenetét, amely üzenetre tanú2 2022. december 15-én lelt rá. Így arról önhibáján kívül az elsőfokú ítélet meghozatalát követően szerzett tudomást. Az alperesi vezetőség – az alperes állítása szerint 2022. szeptember 26-án délelőtt értesült először a problémáról, ebből az következik, hogy öt teljes nap alatt egyetlen uszodamester és vízgépész sem tett eleget jelentéstételi kötelezettségének és nem intézkedett a medence lezárásáról sem. Amennyiben valóban ebben az időpontban szerezte a vezetőség az értesülését az „abnormális és veszélyes” pH-értékről, az azt igazolja, hogy önmagában a jelentéstételi kötelezettség elmulasztását az alperes nem értékelte minősített kötelezettségszegésként, hiszen az érintettekkel szemben még csak a legenyhébb szóbeli figyelmeztetést sem alkalmazta.

[35] A kúriai Joggyakorlatelemző Csoport összefoglaló jelentésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy súlyos gondatlanság vagy szándékosság, illetve a jelentős mértékű kötelezettségszegés elbírálásánál nem mellőzhető az adott munkahelyen kialakult körülmények, a munkahelyi gyakorlat vizsgálata. Általában nem róható fel a munkavállalónak olyan magatartás, amelyet korábban a munkáltató eltűrt és súlytalanná teheti adott esetben az azonnali hatályú felmondás indokát, ha más munkavállalók magatartásának megítélésénél eltérő mércét alkalmaznak. Tekintettel arra, hogy tanú2 és tanú1 2019. szeptember 25-én reggel kifejezetten arról tájékoztatták, hogy a vezetőség már tud a problémáról, abban a hiszemben volt, hogy a napok óta alacsony és folyamatosan változó pH-értékről a fürdő vezetősége tud, emiatt legfeljebb enyhe gondatlansággal szegte meg kötelezettségét azáltal, hogy nem jelentette mindezt, hanem a vízgépészekkel folyamatosan próbálta javítani a pH-értéket.

[36] Az elsőfokú bíróság a szauna előterében tanúsított magatartás kapcsán nem állapított meg kötelezettségszegést, így önmagában a jelentéstétel elmulasztása nem tekinthető lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegésének, mert mindez más, azonos beosztású, illetve hasonló felelősséggel bíró munkavállalók esetében semmilyen munkáltatói intézkedést nem vont maga után. Az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége a megjelölt indokok együttes vizsgálata alapján ítéltető meg. A szaunaterben történő magatartásra és a korábbi figyelmeztetésekre is hivatkozott az alperes, és a felmondás indokai amennyiben a munkáltató együttes mérlegelésére utalnak, azok a maguk összességében alapozzák meg a felmondást, egy ok valótlansága a munkáltatói intézkedés jogellenességét nem eredményezi. Mindezek miatt a felmondásban hivatkozott jelentéstételi kötelezettség elmulasztása miatt az alperes jogszerűen legfeljebb rendes felmondással szüntethette volna meg a munkaviszonyt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[37] Az alperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a fellebbezéssel érintett körben. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján helyesen jutott arra a meggyőződésre, hogy a felperesi munkakör rendeltetésének célját és a vízminőség tekintetében irányadó 37/1996. (X. 18.) NM rendelet rendelkezéseit figyelembe véve megállapítható, hogy a felperes 2019. szeptember 25. és 26. napján elmulasztotta a vízminőség eltérés jelzését, amely önmagában az Mt. 78. § (1) bekezdése által meghatározott olyan lényeges munkavállalói kötelezettségszegésnek minősül, amely jogszerű alapjául szolgálhatott a jogviszony azonnali hatályú megszüntetésének, figyelemmel az EBH2018. M.18. számú döntésre is. A korábbi figyelmeztetéseket nem a felmondás indokaként vette figyelembe, azok azt a körülményt igazolták, hogy a felperes ismétlődő kötelezettségszegése többször is fennállt a munkaviszonya alatt. Mindezt az elsőfokú bíróság is helytállóan értékelte.

[38] Az elsőfokú bíróság részletes vizsgálatot folytatott a vízgépészek feladatköre, a vízgépészek és uszodamesterek vízminőség eltérés kapcsán fennálló intézkedési kötelezettsége és az irányadó eljárásrend kapcsán és helyesen elsődlegesen a felperes munkaköri leírását és felelősségének terjedelmét vizsgálta. Helytállóan állapította meg a 37/1996. (X. 18.) NM rendelet rendelkezése és a tanúvallomások alapján, hogy 2019. szeptember 25. és 26. napján mért pH-érték kritikusan alacsony mértéke késlekedés nélküli, azonnali intézkedést kívánt volna. Ezek az értékek ugyanis a vonatkozó NM rendelet 1. számú mellékletében meghatározott, elhanyagolható egészségügyi kockázatot jelentő értéktartománynál (5,5 – 9,5 pH) kritikussabb, lényegesen alacsonyabb értéknek minősültek, ennél fogva közegészségügyi kockázatot jelentettek az ugrómedencét használó személyek számára. A tanúvallomások megerősítették, hogy már a 6,5 alatti érték is meg kívánta volna a tájékoztatást, sőt, a medencezárást is indokoltá tette volna.

[39] Rámutatott, hogy a felperes a fellebbezésében a pH-érték mérésére szolgáló Vision Software meghibásodására vonatkozó korábbi érvelését mellőzte, ez alapján irányadó az az elsőfokú bírósági megállapítás, miszerint a rendszer meghibásodása nem volt bizonyított. A vízminőséggel kapcsolatban kiemelte, hogy vízgépész vízgépész úgy nyilatkozott, hogy az ugrómedence egy hétig le volt zárva, ami igazolja a vízminőség kritikus állapotát, egészségre ártalmas, az intézkedés elkerülhetetlen és szükséges voltát. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperesi munkakör elsődleges célját, ehhez tartozóan a medence vízminősége megfelelésének biztosítását. Emiatt helyesen jutott arra a megállapításra, hogy már 2019. szeptember 25-én napközben is elvárható lett volna a felperes tájékoztatása a felettesei irányába a kritikusan alacsony pH-értékről, de legkésőbb a bűvárpanaszban foglaltak megismerését követően. Az elsőfokú bíróság azt is megállapította – helyesen -, hogy nem volt bizonyított az, hogy a munkáltató által eltűrt gyakorlat lett volna az, hogy a pH-érték kapcsán fennálló problémákat a vezetőség tudta nélkül a vízgépész és az uszodamesterek egymás között rendezzék. Helyesen vette figyelembe azt, hogy a perben nem volt jelentősége, hogy a munkatársakkal szemben alkalmazásra került-e jogkövetkezmény, arra is figyelemmel,

hogy a vízgépész munkakörben dolgozó munkatársak munkaköre és felelőssége a felperesétől eltérő, így a felelősség nem is hárítható át.

[40] Kiemelte továbbá, hogy a 2019. szeptember 25-én a műszak beosztásakor egyértelműen igazolt volt a búvárok panasza alapján, hogy a vízminőség rendkívül kritikus, az egészségre ártalmas volt, testi panaszban és anyagi kárban megnyilvánuló következményekkel járt. A felperes által a másodfokú eljárásban csatolt bizonyíték nem felel meg a Pp. 373. § (3) bekezdésében rögzített kritériumoknak. A felperesnek a központi uszodamesteri e-mail címre érkezett levelet szolgálati beosztása alapján bizonyosan olvasnia kellett a szolgálat megkezdésekor, ezért a bizonyíték mellőzését kérte. Megjegyezte, hogy az abban írtak egyébként ellentétben is álltak tanú2 tanúvallomásában előadottakkal, aki úgy nyilatkozott, hogy „amikor én munkát végeztem, semmilyen más jelet nem tapasztaltam, ami a pH-érték normálistól való eltérésére utalt volna”. Továbbá az e-mail egyébként sem a vezetőség felé került továbbításra, így ebből a felperes nem is feltételezhette azt, hogy a vezetőség tudott a problémáról, ami megint csak az intézkedés meglétét kívánta volna felettese felé. Mindezeket túl hangsúlyozta, hogy a korábbi, egyébként nem bizonyított alacsony pH-érték nem értékelhető a perben, hiszen annak tárgya a 2019. szeptember 25. és 26-án fennállt vízminőséghez kapcsolódik, és az e körben fennálló munkaköri kötelezettségszegés mértéke, súlya és mibenléte a releváns.

A felperes fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételei

[41] A felperes fenntartotta azt az álláspontját, hogy önmagában a vízminőség eltérés jelentésének az elmulasztása nem adhatott alapot a jogszerű azonnali hatályú felmondáshoz. A bírói gyakorlatra utalva (MD.II.260., MD.II.262., Mfv.I.10.986/1998.) hangsúlyozta, hogy a kötelezettségét legfeljebb enyhe gondatlansággal szegte meg, mivel a műszakot azzal a tájékoztatással vette át, hogy az ugrómedencében napok óta a megengedettnél alacsonyabb értéket mértek és erről a vezetőket is tájékoztatták. Továbbá a fürdőigazgató reggel 8:00 óra tájban végig járta az uszodateret és konzultált a reggeles uszodamesterekkel. Mindezek alapján okkal feltételezhette, hogy a fürdő vezetősége tudott az ugrómedencével kapcsolatos problémákról. A vízgépészekkel együttesen elsődlegesen ezért arra törekedtek, hogy a pH-értéket folyamatosan nyomonkövessék és a vízminőség helyrehozásával kapcsolatos intézkedéseket tegyék. A másodfokú eljárásban becsatolt 2019. szeptember 24-i e-mail igazolja a korábbi napokban is mért kiugróan alacsony pH-értéket és azt, hogy okkal feltételezhette, miszerint a vezetőség előtt is ismert volt a probléma. A jelentést ugyan elmulasztotta, de a folyamatos, vízgépészekkel való egyeztetési kötelezettségét nem.

[42] Fenntartotta, hogy a jelentős mértékű kötelezettségszegés elbírálásánál az adott munkahelyi körülmények, a gyakorlat vizsgálata nem mellőzhető. A vízgépészek és az uszodameseterek egymástól függetlenül kötelesek a közvetlen felettest tájékoztatni a vízminőség eltéréséről, főlérendeltségi viszony közöttük nincs, így több napon és több műszakon átívelő sorozatos mulasztások eredményezhették azt, amennyiben a vezetőség valóban csak szeptember 26-án délelőtt szerzett először tudomást az alacsony pH-szintről. műszaki igazgató-helyettes műszaki igazgató-helyettes tanúként megerősítette, hogy jogosult

lett volna lezártni a medencét, illetve a reggeles uszodamesternek már a műszakkezdéskor le kellett volna zártni a medencét. A tanú azt is elmondta, hogy biztos, hogy volt a gépházban és átnézte az adatokat, de arra nem tudott nyilatkozni, hogy ennek ellenére miért nem zárták le a medencét. A perben nem nyert bizonyítást, hogy egyetlen más munkavállalót felelősségre vont volna az alperes a mulasztás miatt, e körben az alperesi tanúk nyilatkozatai ellentmondásosak voltak, holott abban egységes volt a fürdő vezetőségének nyilatkozata, hogy a vízgépészekről és a reggeles uszodamesterekről is tudomást kellett volna szerezni a megelőző időszak, de a szeptember 25. és 26-ai napokat érintő eltérésekről.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[43] A fellebbezés nem alapos.

[44] A másodfokú bíróság a Pp. 370. §-a és 371. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül az elsőfokú ítéletet, a fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintette.

[45] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat helytállóan értékelte és a jogszabályoknak megfelelő, érdemben helyes döntést hozott. Indokolásával a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett, így azok megismétlése nélkül a fellebbezés kapcsán kizárólag az alábbiakat emeli ki.

[46] A felek az elsőfokú bíróság által a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállást nem vitatták, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is. E szerint 2019. szeptember 25-én és 26-án a felperes 9 órától műszakvezető uszodamesterként végezte munkaköri feladatait. Az ugrómedencében a víz pH-értéke szeptember 25-én tartósan 5, míg szeptember 26-án a reggeli órákban tartósan 5,5 alatti tartományban volt.

[47] A felperes által nem vitatottan munkaköri feladatát képezte a – vízgépészekkel párhuzamosan – a vízminőség, víz hőmérséklet, a medence Cl (klór) szintjének ellenőrzése, és vízminőség eltérés esetén a műszaki igazgató vagy a fürdőigazgató tájékoztatása. Ugyancsak a munkaköri leírásban rögzítettek alapján feladata volt az esetleges meghibásodások azonnali és igazolt (írásos) jelzése közvetlen felettesének és - a hiba jellegétől függően - ezzel párhuzamosan a fürdőigazgatónak, valamint a műszaki igazgatónak.

[48] A munkaköri leírás alapján a felperes, mint vezető uszodamester munkakörének fő célkitűzése, rendeltetése volt az alperesi fürdő biztonságos üzemeltetésének biztosítása. Ennek megvalósítása érdekében a felperes feladatai közé tartozott többek között a fürdőzők egészségét károsító hatások kiszűrése, az egészségkárosodásuk megakadályozása, ehhez

kapcsolódóan az észlelt hiányosságokra, hibákra nézve azonnali intézkedési és jelentéstételi kötelezettsége volt. A felperes munkaköri leírása külön nevesíti a felperes részéről kötelezően megismerendő és betartandó szabályok között a 37/1996. (X. 18.) NM rendeletet, így az abban foglalt előírások is teljeskörűen irányadóak a felperes munkaköri feladatai teljesítése, ezáltal a megfelelőségének vizsgálata során.

[49] A 37/1996. (X. 18.) NM rendelet 1. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a közfürdők létesítésére, fenntartására, üzemeltetésére és a víz minőségére vonatkozó részletes szakmai előírásokat az 1. számú melléklet tartalmazza. Az 5. § (1) bekezdése szerint a közfürdőkben nyújtott szolgáltatásoknak, illetve a fürdővendégek által látogatott helyiségeknek az üzemeltetés teljes időtartamában meg kell felelnie a rendelet közegészségügyi előírásainak.

[50] Az 1. sz. melléklet II.1. pontjában a rögzített előírás a közfürdők vízminősége körében, hogy a közfürdő üzemeltetője gondoskodik arról – többek között –, hogy a víz sem mikrobiológiai szennyezettsége, sem kémiai összetétele révén ne okozzon egészségkárosodást, a víz nem tartalmazhat bőrt, nyálkahártyát irritáló vagy mérgező anyagokat, továbbá esztétikai szempontból nem lehet kifogásolható. Ugyancsak az 1. sz. melléklet IV.A. pontjában a vízkezeléssel és vízfertőtlenítéssel kapcsolatban elbírált összetevőkre vonatkozó előírások között szerepel az, hogy a pH-érték a medencevízben 6,5-7,8 közötti értéknek kell, hogy megfeleljen. A IV.B. pontban a természetes eredetű komponensek kapcsán, melyeknél a bőrön át történő felszívódással, valamint a belégzéssel és a víz esetleges kis mennyiségben történő lenyelésével kapcsolatos egészségügyi kockázatként elhanyagolható mértékként 5,5-9,5 közötti pH-érték szerepel határértékként.

[51] Mindezekre figyelemmel a perbeli esetben egyértelműen megállapítható a nem vitatott tényállás alapján, hogy az ugrómedence pH-értéke a jogszabályban rögzített, elhanyagolható egészségügyi kockázatot jelentő értéktől eltérő tartományban volt 2019. szeptember 25-én egész nap és szeptember 26-án reggel is.

[52] A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy 2019. szeptember 25-én szerdán reggel (azon a héten először állt munkába) egyből értesült arról, hogy az ugró medence pH-értéke az optimálisnak mondható 7,3-as érték alá, 5,5-re csökkent és a vízgépészek „visszamosásokkal” próbálják a vízminőséget javítani. Az sem volt vitatott peradat, hogy 2019. szeptember 25-én este a bűvárok ugrómedencében végzett merülést követően konkrét panasszal éltek arra nézve, hogy szemük bepirosodott, szájuk kiszáradt és megrongálódott a ruhájuk. Minderről a felperes egyértelmű tudomással bírt, ahogy arról is, hogy a mérések ekkor 4,6-4,8 körüli pH-adatokat mutattak, illetve, hogy másnap az ugrómedence már opálos elszíneződést mutatott. Ez utóbbi az előző este tapasztaltak miatt nem csupán esztétika jellegű elváltozást jelzett a vízminőséget illetően. A felperesnek önmagában a munkaköri leírásban nevesített és elvártan ismert 37/1996. (X. 18.) NM rendelet alapján is tudnia kellett az egészségügyi kockázattal járó pH-határértéket, ugyanakkor tisztában volt azzal is, hogy 2019. szeptember 25-én este az ugrómedencében már tovább csökkent és olyan alacsony szintre jutott a pH-érték, ami konkrétan az egészségre ártalmassá vált és anyagi károsodást is eredményezett. A felperes arról is tudomással bírt a több mint tíz éves alperesi jogviszonyára figyelemmel, hogy a

vízgépészek nem tudják rövid idő alatt a normál tartományra feljavítani a vízminőséget, hiszen a medence visszamosása több órás folyamat.

[53] A felperes nem vitatta, hogy a vízgépésszel egyeztetett a vízminőségről, annak normál értékre való „feljavításáról”. A vízgépészek és az uszodamesterek munkakörének célja, az általuk ellátandó feladatok és a felelősségi körük eltért a felperesétől, aki vezető uszodamesterként a munkaszervezetben irányító személy volt, az említettekhez képest fokozott felelősséggel bírt. Nem vitatottan a vízminőség beállítása a vízgépészek feladata, de a fürdővendégek testi épségét, egészségét, biztonságát veszélyeztető meghibásodások, körülmények, ehhez tartozóan a vízminőség-eltérés igazolt jelzése a munkaköri leírásban megjelöltek szerint a felperes munkaköri kötelezettsége volt. A felperest azonnali jelentési kötelezettség terhelte a pH-érték egészségügyi kockázati értéket meghaladó tartományáról való tudomásszerzését követően a műszaki igazgató vagy a fürdőigazgató, illetve a közvetlen felettese felé, mindezt azonban elmulasztotta. Ezen személyek ugyanis a felperes intézkedéseinek felülbírálatára jogosultak és az üzemeltetés jogszabályoknak való megfeleléséért a felperesét meghaladó feladat- és hatáskörrel rendelkeztek.

[54] Nem mentesítette a felperest a munkaköri feladata teljesítése alól az a körülmény, hogy abban a hiszemben volt, hogy a fürdő vezetősége már tud a vízminőség eltérésről. A felperes 2019. szeptember 25-én szerdán az első munkanapját kezdte meg az adott héten, az azt megelőző napokra így közvetlen információval nem rendelkezett és nem is állította, hogy a hibajegyzékben erre nézve bejegyzés szerepelt. A megtört gyakorlat a vízminőség egészségre ártalmas, egészséget veszélyeztető érték alatti tartós fennállása kapcsán ugyancsak nem nyert igazolást.

[55] Mindezekből következően a felperes kötelezettségszegése nem minősülhet enyhe gondatlanságnak, a munkaköréből adódó kötelezettségét legalább súlyos gondatlansággal, a felperes által is észlelt és tudott, valamint a bűvárok által jelzett, problémákra figyelemmel jelentős mértékben megszegte. A kötelezettségszegés súlyát nem csökkentti az, hogy a – felperes állítása szerint – az ugrómedencét kevesebben használták. Az üzemeltetés teljes időtartamában meg kell felelnie a közfürdőkben nyújtott szolgáltatásoknak a közegészségügyi előírásoknak, ezért a fürdővendégek számától függetlenül biztosítani kell az élet és testi épséget nem veszélyeztető, egészségügyi kockázatot nem jelentő vízminőséget valamennyi vízfelület kapcsán.

[56] A bírói gyakorlat egyértelmű arra nézve, hogy az azonnali hatályú felmondásban megjelölt több indok közül elégséges, ha egy felel meg a törvénynek (EBH2018.M.18), ahogy erre helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság. A perbeli azonnali hatályú felmondás szövegezéséből nem vonható le olyan következtetés, hogy csak valamennyi indok okszerűsége esetén kívánta az alperes a felperes jogviszonyát megszüntetni, az ott felsorolt indokok közül az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételeket megvalósító kötelezettségszegés önmagában jogszerűen alapozta meg a munkáltató intézkedését.

[57] Ara is helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a korábban közölt írásbeli, illetve szóbeli figyelmeztetések a bírói gyakorlat szerint a kötelezettségszegés súlyának értékelésénél figyelembevehetőek. Annak a körülménynek, hogy a felperes azokat keresettel nem támadta meg, amiatt van jelentősége, hogy az abban foglaltak tartalmát a leírtak szerint valósnak kell elfogadni.

[58] A bizonyítási eljárás – munkavállaló HR vezető tanúvallomása – alapján az is igazolást nyert, hogy írásbeli figyelmeztetéssel szankcionálta az alperes az egyik vízgépészt, a felperes által hivatkozottakkal szemben nem volt ellentmondás a bizonyítékok között. tanú e körben nem nyilatkozott, a felperes sem indítványozott kérdést a HR vezető vallomásának cáfolatára. Arra is helytállóan utalt az elsőfokú bíróság, hogy más munkavállalók által tanúsított magatartás, illetve annak szankcionálása vagy hiánya, míg a felperes esetében az azonnali hatályú felmondásra vonatkozó intézkedés jogszerűségét nem írja felül. A felperes eltérő célú és rendeltetésű munkakörben dolgozott, mint az úszómesterek, illetve a vízgépészek, ezért az általa elkövetett kötelezettségszegés súlya saját munkakörének célja, rendeltetése szerint értékelhető. Az eltérő munkakörök eltérő felelősségi köre nem mentesíti a felperest a saját jelentési és intézkedési kötelezettsége alól.

[59] Az utólagos bizonyítás Pp. 373. § (3) bekezdésében megjelölt feltételei a perbeli esetben a másodfokú eljárásban nem álltak fenn. A felperes által a fellebbezéséhez csatolt e-mail a perrel érintett kötelezettségszegést megelőző napon (2019. szeptember 24-én) keletkezett, azaz nem az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően. A felperesi tudomásszerzés körében az önhiba hiánya nem állapítható meg, hiszen az e-mail az úszómesterek központi e-mailjére érkezett, azt gondos eljárás esetén a felperesnek is olvasnia kellett, illetve tudomással kellett bírnia e bizonyíték meglétéről.

[60] A fentiekre tekintettel a felperes jogsértő magatartása a munkaviszonyát érintő alapvető, az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kötelezettséget érintett, erre figyelemmel jelentős mértékű volt, a vízminőség eltérés körében a tájékoztatási, a felettesek felé fennálló jelzési kötelezettség elmulasztása miatt az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt és indokoltan alkalmazta az alperes a legsúlyosabb szankciót a jogviszonyt érintően.

[61] A felperes nem vitatta a sérelemdíj elutasítása, illetve a joggal való visszaélésre vonatkozó ítéleti megállapításokat, így ezeket a másodfokú bíróság nem érintette.

[62] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[63] A másodfokú eljárásban az alperes a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerint másodfokú perköltségigényt nem számított fel, ezért e körben a másodfokú bíróság mellőzte a határozathozatalt.

[64] A fellebbezéssel vitatott 1.567.234 forint után az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési eljárási illeték a felperes Pp. 525. § (1) bekezdése szerinti munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[65] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2023. szeptember 7.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.

előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla

bíró